

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118283776.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Ak, kære Ven! det var fortvivlende at høre, at jeg saaledes havde forspildt en Mands Agtelse og Kærlighed, at jeg i hint Øjeblik, da jeg saa lidt var mig noget Ondt bevidt, nedsatte mig selv til et Væsen, der kun agtes for værdigt til letsindige Forhold. Aldrig saalænge jeg lever vil jeg glemme den Følelse, hvormed jeg i samme Aandedræt erfarede, at jeg havde staaet saa højt for den 149
Mand, som jeg den Gang næppe kendte, men siden var kommen til at elske, og saa pludselig sunket saa dybt! Det var som at faa Paradiset vist og saa blive styrtet ned til Helvede. Tusind Gange har jeg grædt bittert fortvilede Taarer derover. Min eneste Trøst var den, at jeg véd med mig selv, at jeg selv ikke kendte min Forbrydelse. Ofte naar jeg har tænkt derover, er det dog forekommet mig, at naar en Mand havde faaet saa rent og skønt et Indtryk, hvilket jo dog kun kunde komme fra hans egen Natur, saa skulde det ikke ved en eneste løsreven lagttagelse saaledes slaa om til en næsten cynisk Modsætning, men, saasart han var kommen lidt til Ro, undersøge, om jeg da var saa fordømmelig, som jeg saà ud, og naar han fandt nogen Undskyldning, dels i dette Forholds Barnlighed, dels ogsaa i det Forkerte ved min Opdragelse og ved Omgivelsernes Exempel, - saa syntes jeg, at en ægte Kærlighed ikke skulde have stødt mig bort, men søgt at bevare mig for sig og at hæve mig til det, som han strax havde ansét mig for. Men det er vel en umulig Fordring og det er maaske kun af Ubekendtskab med Følelserne, at jeg ræsonnerer saaledes. Det kan jo ogsaa godt være, at De, idet De læser dette, bedre forstaar Hr. Stephensen end mig, og 150 at De føler, at det i hans Sted vilde være gaaet Dem ligesaa.